

Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed (s.a.s)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ.

Muhterem Müslümanlar!

İnsanlık, merhameti Peygamberimiz (s.a.s) ile tanıdır. Rahmet Peygamberi (s.a.s), zulmün ve karanlığın hâkim olduğu bir çağa güneş gibi doğmuştur. Cenâb-ı Hakk'ın, وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ “Resûlüm! Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.”ⁱ buyruğu gereğince; kin, nefret ve husumetin yerine sevgi, şefkat ve merhameti yerleştirmiştir. Kendisiyle konuşurken titreyen birine, “Endişelenme! Ben de senin gibi kuru et yiyen bir kadının oğluyum.”ⁱⁱ buyurarak mütevazı olmayı insanlara öğretmiştir.

Aile, Peygamberimiz (s.a.s) ile huzur bulmuştur. O, Yüce Rabbimizin emri gereğince aileyi; sevgi ve merhamet, ülfet ve muhabbet, güven ve sadakat üzerine inşa etmiştir. Ailesinin hiçbir ferdine kaba davranmamış, kötü söz söylememiş, onları asla incitmemiştir. “Dikkat edin! Sizin kadınlar üzerinde hakkınız olduğu gibi onların da sizin üzerinizde hakları vardır.”ⁱⁱⁱ buyurarak; dışlanan, hor görülen, insani ve sosyal haklarından mahrum bırakılan kadına hak ettiği değeri vermiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Çocuklar, Peygamberimiz (s.a.s) ile sevgiyi tatmıştır. Allah Resûlü (s.a.s); utanç vesilesi sayılan, diri diri toprağa gömülen kız çocuklarını koruyup gözeteni, terbiye edip yetiştireni cennetle müjdelemiştir.^{iv}

Gençler, Peygamberimiz (s.a.s) ile değer kazanmıştır. Allah Resûlü (s.a.s) gençlere daima güvenmiştir. Onların fikirlerine değer vermiş, onlara özgüven ve şahsiyet kazandırmış, mizaç ve yeteneklerine uygun sorumluluklar yüklemiştir.

Değerli Müminler!

Yaşlılar, Peygamberimiz (s.a.s) ile hürmet görmüştür. Resûl-i Ekrem (s.a.s), “Kim bir yaşlıya yaşından dolayı hürmet ederse, Allah da ona, yaşlılığında hürmet edecek birisini gönderir.”^v buyurarak yaşlılara ilgi göstermeyi, onlarla alakadar olmayı öğütlemiştir.

Yetimin ve mazlumun yüzü Peygamberimiz (s.a.s) ile gülmüştür. Allah Resûlü (s.a.s), “İşaret parmağıyla orta parmağını bir arada göstererek, ben ve yetime kol kanat geren kimse cennette böyle yan yana olacağız.”^{vi} buyurarak yetimi koruyan, onun haklarını gözetken müminin cennette kendisine en yakın kişi olacağını müjdelemiştir.

Muhterem Müslümanlar!

Hutbeme başlarken okuduğum hadis-i şerifte Allah Resûlü (s.a.s), “Sizden biriniz, beni anne ve babasından, çocuğundan ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe tam anlamıyla iman etmiş olmaz.”^{vii} buyurmaktadır. Evet, şanlı ecdadımız Allah Resûlü (s.a.s)’i canından aziz bilmiştir. Bugün bize düşen ise, Allah Resûlü (s.a.s)’in muhabbetiyle kalplerimizi birbirine kenetlemektir. Onun bizlere sunduğu rahmet esintileriyle yüreklerimizi buluşturmaktır. Onun birlik ve beraberlik çağrısıyla kardeş olmaktır.

Hutbemi Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in şu uyarısıyla bitiriyorum: “Birbirinize haset etmeyin. Birbirinize sırtınızı dönmeyin. Birbirinize kin ve nefret beslemeyin. Ey Allah’ın kulları! Kardeş olun!”^{viii}

ⁱ Enbiyâ, 21/107.ⁱⁱ İbn Mâce, Et’ime, 30.ⁱⁱⁱ Tirmizî, Radâ, 11.^{iv} Ebû Dâvûd, Edeb, 120-121; İbn Hanbel, III, 96.^v Tirmizî, Birr, 75.^{vi} Buhârî, Talâk, 25.^{vii} Buhârî, İmân, 8.^{viii} Buhârî, Edeb, 57.